

tage Sæde i Sogneforstanderskaberne, har man ikke troet at kunne gaae ind paa. Man troer, at det ikke alene strider imod den hele Aand, som for Diebliffet synes at gaae igjennem Lovgivningen, men at det endog aldeles ikke vilde virke gavnligt. Det vil jo nemlig vise sig saaledes, at, naar dette Endringsforslag bliver vedtaget, — idet det vistnok med meget god Grund har forandret den hidtil gjældende Bestemmelse, at, omendstjondt disse 32 Edr. Hartkorns Giere tildeels eiede dette Quantum Hartkorn i Jæstegods, skulde de dog indtage en saadan Stilling i Sogneforstanderskabet, — da vil deres Antal blive indskrænket i en meget høj Grad. Jeg troer endog uden Overdrivelse at kunne sige ifølge de statistiske Oplysninger, som jeg idetmindste har været istand til at sætte mig ind i, at det ikke vil blive Tilfældet, at disse Hartkornseiere i Danmark ville være over 400—500 Individer. Tænker man sig nu, at der i Danmark er 1029 Communer, og tager man tillige Hensyn til, at mange af disse større Lodsseiere isærdeleshed kun findes her paa Derne, saa at enkelte Sogneforstanderskaber ville blive tiltraadte af flere af den nævnte Klasse, troer jeg, at man uden Overdrivelse kan sige, at af de over 1000 Communer, der findes i Danmark, vil der for Fremtiden knap i Hoveden, maaffee neppe i en Trediedeel blive Spørgsmaal om disse Mænds Indtrædelse i Sogneforstanderskabet. Men nu troer jeg, at, dersom man rolig kan overdrage Sogneforstanderskaberne uden dem at varetage Communerens Interesser for de $\frac{2}{3}$ af disse, kan man vist ogsaa være meget rolig ved at udelukke 32 Edr. Hartkorns Giere i de Communer, hvor de nu findes, fra at indtage et saadant Sæde. Jeg holder mig desuden personlig over beviist om, at et saadant Sæde kan det aldrig være behageligt at indtage, naar man ikke er faaret dertil ved sine Medborgeres Tillid og Afgøelse; uden denne Betingelse vil man ikke kunne stifte Gavn. Jeg troer ogsaa, at det vil vise sig og har viist sig, at det er aldeles uden praktisk Betydning, naar et saadant uvalgt Medlem skal indtræde i Sogneforstanderskabet. Hvad skal han egentlig gjøre der? Han skal maaffee opponere imod, hvad der fra de øvrige Medlemmers Side bliver gjort (Hør!);

men han vil ikke kunne sætte det igjennem alligevel, naar han staaer ene; han har ingen anden Udvei end den, der altid vil staae ham aaben alligevel, nemlig til de overordnede Autoriteter at paaflage, hvad han troer at Sogneforstanderskabet i en eller anden Retning har gjort Uret i. Men jeg troer saameget mere, at man rolig kan lade Valgrettens Udøvelse være fri uden et saadant Baand paa de Vedkommende, — et Baand, som jeg troer maa stille sig særdeles ubehageligt for mange af disse Lodsseiere, — som denne Rettighed efter den bestaaende Lovgivning ikke maa tænkes alene som en Rettighed, det er overladt til den vedkommende 32 Edr. Hartkorns Gier at benytte, naar han finder for godt; nei, der paahviler ham med denne Rettighed tillige den Forpligtelse, at han skal møde i Sogneforstanderskabet, og ikke alene møde i det, men være Formand for det i saa mange Aar, som Sogneforstanderne ville vedblive at vælge ham. Naar jeg seer hen dertil, kan jeg idetmindste for mit Vedkommende ikke betragte denne Rettighed som Noget, der i nogen Henseende er gunstig. Men jeg vilde overhovedet ønske, at de Herrer, som lægge saa særdeles Vægt paa, at disse 32 Edr. Hartkorns Giere skulle indtræde som uvalgte Medlemmer, vilde oplyse os om, hvorfor det egentligt er, de skulle ind. Jeg kan ikke see, og Udvalget har ikke efter moden Overveelse kunnet see, at der i Communerne efter de bestaaende Forhold — og det er dog vistnok dem, vi maae have for Die, da vi ikke kunne tænke paa, hvorledes de engang ville blive — virkelig findes saadanne særskilte Interesser eller kan finde Collisioner Sted mellem de forskjellige Interesser af en saadan Bestaafenhed, at man derfor skulde ønske, at uvalgte Medlemmer traadte ind i Bestyrelsen. — Naar iøvrigt dette Endringsforslag til § 1 gaaer ud paa, at denne Ret skulde udvides dertil, at, naar disse Giere af 32 Edr. Hartkorn ikke selv boe i Communerne, kunde de bestikke en fuldmyndig Mand af upletlet Rygte til at indtræde paa deres Vegne, efter at have gjort Anmeldelse derom for Amtsraadet, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, om ikke dette Forslag gaaer temmelig vidt; idetmindste gaaer det langt videre end Bestem-